

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: UAB Litaksa

Druga strona postępowania: BTA Insurance Company SE

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 dyrektywy 90/232/EWG⁽¹⁾, zmieniony przez art. 4 dyrektywy 2005/14/WE⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że strony umowy ubezpieczenia nie mogą wprowadzić do takiej umowy ograniczenia terytorialnego ochrony ubezpieczeniowej osoby ubezpieczonej (stosować różnych składek ubezpieczeniowych w zależności od terytorium, na jakim pojazd jest użytkowany — tj. w zależności od tego, czy chodzi o użytkowanie na całym terytorium Unii Europejskiej, czy tylko w Republice Litewskiej), mimo że nie dochodzi w ten sposób do jakiegokolwiek ograniczania zakresu ochrony osób poszkodowanych w wypadkach, a innymi słowy — zdefiniować użytkowania pojazdu poza Republiką Litewską, w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, jako czynnika zwiększającego ryzyko ubezpieczeniowe uzasadniające konieczność zapłaty dodatkowej składki ubezpieczeniowej?
- 2) Czy zasadę swobodnego przepływu osób i pojazdów na całym obszarze Unii Europejskiej oraz ogólną zasadę równości (niedyskryminacji) obowiązującą w prawie Unii należy interpretować w ten sposób, że do naruszenia tych zasad przez strony wskazanej wyżej umowy ubezpieczenia dochodzi w sytuacji, gdy ryzyko ubezpieczeniowe zostaje powiązane z terytorium, na jakim użytkowany jest pojazd?

(¹) Trzecia dyrektywa Rady z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129, s. 33, wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 6, t. 1, s. 249)

(²) Dyrektywa 2005/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. zmieniająca dyrektywy Rady 72/166/EWG, 84/5/EWG, 88/357/EWG i 90/232/EWG oraz dyrektywę 2000/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 149, s. 14).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 30 października 2013 r. — Finanzamt Ulm przeciwko Ingeborg Wagner-Raith jako następcy prawnemu zmarłej Marii Schweier

(Sprawa C-560/13)

(2014/C 24/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona pozwana i wnosząca rewizję: Finanzamt Ulm

Strona skarżąca i druga strona postępowania rewizyjnego: Ingeborg Wagner-Raith jako następcą prawną zmarłej Marii Schweier

Inny uczestnik: Bundesministerium der Finanzen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy swoboda przepływu kapitału w art. 73b TWE (od dnia 1 maja 1999 r. art. 56 WE)⁽¹⁾ nie sprzeciwia się przepisowi krajowemu (w niniejszej sprawie § 18 ust. 3 AuslInvestmG), który przewiduje, że w odniesieniu do krajowych uczestników zagranicznych funduszy inwestycyjnych dodatkowo do wypłat z tytułu jednostek uczestnictwa należy doliczyć na określonych warunkach fikcyjne dochody w wysokości 90 % różnicy między pierwszą i ostatnią ceną odkupu danego roku, jednakże co najmniej 10 % ostatniej ceny odkupu (lub wartości giełdowej lub rynkowej), zaś nie przewiduje tego wymogu przy uczestnictwie w funduszach inwestycyjnych w państwach trzecich z tego względu, że od dnia 31 grudnia 1993 r. ze świadczeniem usług finansowych związana jest zasadniczo niezmieniona regulacja w rozumieniu uregulowania dotyczącego ochrony istniejącego stanu przewidzianego w art. 73c ust. 1 TWE (od dnia 1 maja 1999 r. art. 57 ust. 1 WE)⁽²⁾?

W przypadku nieudzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy uczestnictwo w takim funduszu inwestycyjnym z siedzibą w państwie trzecim stanowi inwestycję bezpośrednią w rozumieniu art. 73c ust. 1 TWE (od dnia 1 maja 1999 r. art. 57 ust. 1 WE), czy też odpowiedź na to pytanie jest zależna od tego, czy uczestnictwo umożliwia inwestorowi, na mocy przepisów prawa krajowego państwa siedziby funduszu inwestycyjnego lub z innego tytułu, rzeczywisty udział w zarządzaniu funduszem lub sprawowanie nad nim kontroli?

(¹) Artykuł 63 TFUE

(²) Artykuł 64 ust. 1 TFUE

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 30 października 2013 r. — UPC DTH Sàrl przeciwko Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Enlőke

(Sprawa C-563/13)

(2014/C 24/08)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UPC DTH Sàrl

Strona pozwana: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 lit. c) dyrektywy ramowej, to znaczy dyrektywy 2002/21/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, zmienionej przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE ⁽²⁾ z dnia 25 listopada 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że jako usługę łączności elektronicznej należy uznać usługę, poprzez którą usługodawca gwarantuje za wynagrodzeniem warunkowy dostęp do pakietu programów, obejmującego jednocześnie usługi programów radiowych i telewizyjnych transmitowanych przez satelitę?
- 2) Czy Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, iż do usługi opisanej w pytaniu pierwszym znajduje zastosowanie zasada swobody świadczenia usług pomiędzy państwami członkowskimi w zakresie, w jakim chodzi o usługę świadczoną z Luksemburga na terytorium Węgry?
- 3) Czy Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w przypadku usługi opisanej w pierwszym pytaniu państwo przeznaczenia, na który skierowana jest usługa, ma prawo ograniczenia świadczenia tego rodzaju usług poprzez postanowienie, że usługodawca ma obowiązek zarejestrować się w państwie członkowskim oraz że powinien mieć formę oddziału lub autonomicznej osoby prawnej, wymagając, aby taki rodzaj usług mógł być świadczony jedynie po wcześniejszym utworzeniu oddziału lub autonomicznej osoby prawnej?
- 4) Czy Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że postępowania administracyjne dotyczące usług opisanych w pierwszym pytaniu, niezależnie od państwa członkowskiego, w którym działa lub jest zarejestrowana spółka świadcząca usługę, powinny podlegać organowi administracyjnemu państwa członkowskiego właściwemu ze względu na miejsce świadczenia usługi?
- 5) Czy art. 2 lit. c) dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. (dyrektywy ramowej) należy interpretować w ten sposób, że usługę opisaną w pierwszym pytaniu należy zaklasyfikować jako usługę łączności elektronicznej, czy też usługę tę należy zaklasyfikować jako usługę warunkowego dostępu świadczoną z wykorzystaniem systemu dostępu warunkowego określonego w art. 2 ust. f) dyrektywy ramowej?
- 6) Na podstawie powyższego, czy właściwe przepisy należy interpretować w ten sposób, że usługodawca usługi opisanej

w pytaniu pierwszym powinien zostać zaklasyfikowany jako świadczący usługi łączności elektronicznej zgodnie z uregulowaniem wspólnotowym?

-
- ⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108, s. 33)
 - ⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniająca dyrektywy 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, 2002/19/WE w sprawie dostępu do sieci i usług łączności elektronicznej oraz wzajemnych połączeń oraz 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. L 337, s. 37).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 6 listopada 2013 r. — Karoline Gruber

(Sprawa C-570/13)

(2014/C 24/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Karoline Gruber

Organ, którego aktu dotyczy postępowanie: Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten

Interwient: EMA Beratungs- und Handels GmbH

Inny uczestnik: Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii, w szczególności dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (zwana dalej „dyrektywą 2011/92”) ⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 11, sprzeciwia się krajowej regulacji, zgodnie z którą decyzja ustalająca, iż określony projekt nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, posiada moc wiążącą także względem sąsiadów, którzy nie byli stronami w poprzedzającym je postępowaniu ustalającym, także wówczas [Or. 2], gdy sąsiedzi w późniejszych postępowaniach o wydanie zezwolenia mają możliwość podnoszenia zarzutów przeciwko danemu przedsięwzięciu (co oznacza, że w ramach postępowania głównego mogą podnosić, że oddziaływania przedsięwzięcia zagrażają ich